

ስትመጪ ደስ አለኝ

በሃዘን ተውጪ ተቀምጪ ሳለሁ፤
 የማደርገው ጠፍቶኝ ጣራ ጣራ እያየሁ፤
 ስትመጪ ደስ አለኝ ብርታትን አገኘሁ፤
 ድንግል እመቤቴ ሰላም አልሻለሁ።
 በደዌ ተይዘቴ አልጋ ላይ ስውል፤
 ፈውሱ ጭራሽ ርቆኝ እንደው ስዋልል፤
 ዘመድ ሁሉ ከድቶኝ ለሞቴ ሲሞል፤
 ስትመጪ ደስ አለኝ ርህሩኋ ድንግል።
 ዓለምን ወድጄ ከሳ ጋር ስዞር፤
 በኃጢአት ወድቄ ህጉንም ስሸር፤
 ነፍሴን እየቀጣሁ ለስጋዬ ሳድር፤
 ስትመጪ ደስ አለኝ የአምላክ ማህደር፤
 ባንቺ ነው የምወጣው ከመከራ ጣር።
 ማመስገኑን ትቼ ሃሜት ስናገር፤
 መከራ እየቀጠልኩ በተንኩል ሰንር፤
 አውነትን ለውጪ በሀሰት ስቀይር፤
 በበደል ላይ በደል ጨምራ ስኖር፤
 ስትመጪ ደስ አለኝ የሰው ልጆች ክብር፤
 መግቢያውን አሳይኝ የንስሀውን በር።
 ብፅዕት መሆንሽን መስበክ አቅቶኝ፤
 አማላጅ ነሽ ማለት ከቶ ተሰኖኝ፤
 እራሴን አፅድቄ ትዕቢቱ ይዞኝ፤
 ስትመጪ ደስ አለኝ የአማኑኤል አስገኝ፤
 ድንግል እመቤት ትህትናን ሰጪኝ።
 የነፍሴ ጠበቃ አለኝታዋ እናቴ፤
 የኔ የኑሮ ትርጉም የሆንሽው ልማቴ፤
 ስትመጪ ደስ አለኝ ቅድስት መድኃኒቴ፤
 ምንኛ ጉዳት ነው ለኔ አንቺን ማጣቴ።
 ወይን ጠጁ አልቆብኝ ሰው ሁሉ ሲቆጣ፤
 መፍትሔው ጠፍቶብኝ የማደርገው ባጣ፤
 ስትመጪ ደስ አለኝ ድንግል የኔ አጣ፤
 ያ የምልጃው ቃልሽ ከአፍሽ ሲወጣ፤
 ውሃው ተለውጦ ወይን ሆኖ ሲጠጣ።

ከኃይለመስቀል ተስፋዬ፤
ለንደን